

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sententiarum libri quattuor

Petrus <Paris, Bischof>

[Basel], 29. Nov. 1489

Sequuntur problemata beati thome super secundum librum sententiarum

[urn:nbn:de:bsz:31-304163](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-304163)

Bequūt pro blemata bea

ti thome sup scdm librū sententiarū.

DI. I

Utrū sit vnū principiū tm.

Utrū a primo principio res p termina-
tionem effugerunt.

Utrū tm ab ipso p creationē pdierūt
res. an etiaz ab aliquibus principijs
scdis.

Utrū aliqd creatuz possit eē alio quo
libet modo causa alterius.

Utrū res ab etno create fuerint.

Quō sit intelligēdū q dicit in principi-
pio creauit de celum z terram.

Utrū deo cōsentiat agere ppter finē

Utrū dei bonitas sit finis omniū.

Utrū omnia sint ppter hoīem facta.

Propter quid hō ex corpe z aīa pfi-
tuitur.

Utrū tali corpi aīa vniri debuerit.

DI. II

Utrū eū ab etnitate vel tpe differat

Utrū sit tm vnū eum vel plura.

Utrū eum mēsurans duratiōe an-
geli an tempus incept.

Utrū celi empiriū sit corpus.

Quale sit corpus.

Utrū habeat influentiā sup alia cor-
pora.

DI. III

Utrū tāta sit angeli simplicitas q nō
sit compositus ex materia z forma.

Utrū in angelis sit psonalitas.

Utrū in eis sit aliquis numerus z qd
est ille.

Utrū omnes sint eiusdē speciei.

Utrū oēs sint (altē vnus generis.

De dīa angeli z aērōnalis.

Utrū angelus in principio sue creati-
onis fuerit mal⁹ vel esse potuerit.

De naturali cognitiōe angeloz vtrū
cognoscāt p spēs.

Utrū inferiorib⁹ sint spēs magis viles

Utrū cognoscāt pticularia.

Utrū possint simul plura intelligere.

Utrū angel⁹ dilectione naturali dīum
dilexerit sup celos z sup oīa.

DI. IIII

Utrū angel⁹ in principio creatōis sue
fuerint beati vel miseri.

Utrum beatitudinē vel miseriam su-
am pseruerint.

Utrū pfecti in gratia sint creati.

DI. V

Utrū angelus peccare oportuerit.

Quid appetendo peccauit.

Utrum bonis angel⁹ fuerit appositā
aliq̄ grā ad cōuersionem.

Utrū p illā gratiam beatitudinē suā
meruerint.

DI. VI

De quo ordine fuit suppress⁹ angel⁹
qui peccauit. i. lucifer.

Utrū peccatū primū āgell⁹ fuerit alijs

angelis occasio peccādi.

De loco angelis post peccatū debito.

Utrum inter demones sit prelatiōis
gradus.

De pugna maloz angeloz ptra nos

DI. VII

Utrū boni angeli possint peccare z nō
sint cōfirmati.

Utrū mali angeli possint bene facere
z nō sint obstinati.

Utrū demones vigeant acumine scie

Utrū p demones possit diminiō fieri

Utrū demones possint aliquos veros
effectus opari in creatura corpali.

Utrū eoz cōsilio z auxilio vti liceat
sine peccato.

DI. VIII

Utrū angeli habeāt corpora sibi vn-
ta naturaliter.

Utrū aliqñ assumāt corpora.

Utrū corpora assumant.

Quas opatiōes i corpib⁹ assumptis
exerceant.

De prestigijs.

Quō corpa hoīm intrent vel aīas.

Quō de⁹ in formis corpali⁹ patrib⁹
apparuit.

DI. IX

Quid sit hierarchia.

De distinctione hierarchiarū z ordi-
num angeloz.

De ordinatione ordinū distinctoz

Utrū oēs angeli eiusdē ordinis sint
equales.

Utrū oēs hierarchie sint cōnere.

Utrū distinctio ordinum sit a natura
vel gratia.

De restauratiōe ruine angeloz p bo-
mines facta vel fienda.

DI. X

Utrū oēs angeli deo assistant.

Utrū oēs deo ministrēt an nō.

Quis assistunt z qui ministrant.

Utrū illi qui ministrāt p ministerium
a ptemplatione retardent.

DI. XI

Utrū angeli hoīb⁹ ad custodiāz de
putentur.

Cuius ordinis sit custodire.

Quoz hoīm sit custodiri.

Utrū angeli custodes semp custodiāt
hoīes quibus deputāt vel aliqñ
de eos derelinquāt.

Utrum angeli de pditiōe hoīm tristē
tur sicut de ipsoz salute letant.

Utrū angeli pfiāt in cognitiōe dei
qui est pmi⁹z essentiale.

Utrū pfiāt in cognitiōe altaz rez
p supioz illuminationem.

Utrū accrescat eis aliqua cognitio p
mutuā locutionē.

Utrū mysteriū incarnationis p homi-
nes didicerint.

Utrū int eos sit ponenda p traditio

Utrū ordinum distinctio maneat post
iudicium.

DI. XII

Utrū oīz corpaliū sit vna materia

Utrum corpa sint simul creata i spec-
ebus suis distincta.

Quō accipiēdi sunt dies de qbus de
in principio Beū. si simul dicta sint.

De numero qtuoz creandoz.

Utrū materia prima fuerit iufornis
vel non

DI. XIII

De ope distinctionis p differentia ab
alijs opibus.

Utrū lux pprie in spūalib⁹ inueniat.

Utrū lux corpalis sit substantia vel ac-
cidens.

De pductione lucis.

Quō pater p filiū dicat opari.

DI. XIII

Utrū supra firmamētū sint aque.

Cuius nature sit firmamētū.

A quo firmamētū moueāt.

De numero celoz.

De ope tertie diei.

DI. XV

De pductione stellarū.

Utrū stelle habeāt aliquē effectū sup
corpa inferiora.

Utrū habeāt aliquē effectū in ea que
peccant ex libero arbitrio.

Utrū aliqua aīalia facta sint ex ira
vel ex aquis vt dī in Beū.

Utrū pueniētē ornāt⁹ trū elemētōz
fm trīs genera aīalū describat

Utrū deus die sexta vel septima p-
mauerit opus suū.

Quō dicat deus die septima ab omī
ope quiescere cū lassari nō possit.

De sanctificatiōe diei septime quō sit
intelligenda.

Utrū in aliqua creatura imago dei
ueniri possit.

DI. XVI

In qbus creaturis inueniat.

Utrū equaliter sit in oib⁹ in qb⁹ inue-
nit vel fm magis z minus.

De dīa imaginis z silitudinis

DI. XVII

Utrū aīa humana sit de cētūa diuīa.

Utrū aīa sit de aliq̄ materia.

Utrū sit vna aīa vel intellect⁹ oīm bo-
minū quasi qdam substantia sepata i
oīa corpa influens.

Sit sit plures vtrū sint create i corpo-
re vel extra corpus.

De q natura corp⁹ hoīs cōpositū sit.

Utrū paradīsus in q adā posuit fuit sit
locus corpalis vel spūalis.

DI. XVIII

Utrū corp⁹ mlieris d costa viri scū sit

Quō differāt res primordiales.

Que opa debēt dici miracula.

Utrū aīa rōnalis sit extraduce.

Utrū aīa sensibilib⁹ vel vegetabilis
sit extraduce.

DI. XIX

Utrū aīa hoīs sit immortalis z incorru-
pibilis.

Utrum hō in statu innocētie fm cor-
pus fuerit immortalis.

Utrū in isto statu fuerit impassibilis.
Utrū illa immortalitas vel impassibilitas fuerit ei p grā vel p naturā.
Utrū illa immortalitas sit eadē cū immortalitate resurgentiū.

DI. XX

An generatio fuisset i statu innocētie
Quis fuisset mod⁹ generatiōis vtrū p coitum vel sine coitu.
U. nati statim oēs pfectionē hūissent.
U. nati mox pfecti i cognitiōe fuissent
Utrū nati pfecti fuissent in grā.

DI. XXI

Cutus sit tēptare.
Utrū oīs tēptatio passiva sit cū pctō.
Utrū tēptatio sit appetenda.
Qualis fuit pgressus tēptatiōis a deo
Utrū pctm ade fuerit graui⁹ oib⁹ alijs
Utrū adā in primo statu potuit peccare venialiter.

DI. XXII

U. fuerit p̄mū pctm hoīs vel genus.
Quid homo peccādo appetit.
Quis pl⁹ peccauit vtrū vir vel mulier
An ignozātia sit pctm.
An ignozātia peccatū excuset
U. deus pferre potuit alicui creature vt n̄ possit peccare ex nature p̄ditōe

DI. XXIII

Utrū deus debuerit dimittere hoīem peccare et tēptari.
Utrū adā in primo statu dīm p essen
Utrū scientiā oīuz rex habuerit.
Utrū falli potuit vel decipi.

DI. XXIII

Utrū libez arbitriū sit potētia v̄ hūi⁹
Si ē potētia vtrū vna vel plures.
Si ē vna vtrū diuisa a rōe et volūtatē
Utrū p libez arbitriū hō in primo statu potuerit pctō resistere.

DI. XXIII

Quid sit sensualitas.
Utrū supior rō et inferior sit vna potētia vel plures.
Quid sit syn deresis.
Quid sit conscientia.
Quid sit mor⁹ sensualitatis rōnis inferioris et supioris.

DI. XXIII

U. mor⁹ sensualitatis possit ēē pctm.
Utrū dilectio rōnis inferioris possit aliquo mō ēē peccatū mortale.
U. rōe supioris possit ēē pctm veniale
U. vētale aliquō possit mortale fieri.

DI. XXV

In qbus inuenit liberū arbitriū.
Utrū liberū arbitriū cogi possit.
Utrū liberū arbitriū ad oīa humana opa se extendat.
U. libez arbitriū auget vel minuat
De distinctiōe triplicis libertatis s̄m triplicem statum.

DI. XXVI

Utrū grā ponat qd creatū in aīa
Utrū sit substantia vel accidens.
Utrū sit in cēntia aīe vel in potētia s̄i
Utrū grā sit x̄tus sicut in subiecto.
De diuisione grē in opantez et cooperantez et puenientez et subsequētem.

DI. XXVII

In quo genere sit vtrū vel in genere actus vel habitus.
De illa diffinitione aug. x̄tus ē bona qualitas mentis etc.

Utrū ex actu v̄tutis vel grē ptingat mereri vitā eternā ex cōdigno.
Utrū aliqō possit sibi mereri grām.

DI. XXVIII

U. hō sine grā possit aliqō bonū face
U. hō grā possit vitare pctm
U. grā possit mādata legis implere.
Utrū sine grā gratis data possit se hō ad gratiā pparare.
U. sine grā possit hō sc̄lāz vitatis habere.

DI. XXIX

An hō i statu innocētie grā idiguerit.
An hō in p̄mo statu grām habuerit.
Utrū grā sc̄lāe fuisset maioz q̄ modo sit si adam p̄tulerit.
Utrū act⁹ hūani fuissent efficaciores ad merendū q̄ modo sint.

De pena hoīez p prima trāsgressiōe p̄scuta. s. de sp̄e electiōe de paradiso
Utrū defect⁹ quos sentim⁹ sint i nobis qdā pena p pctō p̄m hoīs inflata.

DI. XXX

Utrū aliqō defect⁹ in nos p originē veniens rōnem culpe h̄re possit.
Quid sit originale peccatum.
U. alimētū i d̄tū hūane nafē p̄uertat
Utrū ex alimētō semen decidatur.

DI. XXXI

Utrū p traduciōne carnis originale peccatū traducatur.
Utrū in oēs hoīes sit necessariū originale peccatū trāfire.
Utrū originale sit i cēntia aīe vel i ali qua eius potētia sicut in subiecto.
U. generatiua p̄ alijs virib⁹ sit infecta

DI. XXXII

U. culpa originalis p baptis. soluat.
Utrū pena originalis p baptisimūz remanere debeat.
Utrū originalis p̄cupia vel fomes i q̄bus dā sit maior in q̄bus dā minor.
Utrū infectio originalis sit a deo.
Utrū diuinā sapiam deceat q̄ anima infecto corpi vniat.

DI. XXXIII

Utrū anime ex creatiōe sint eq̄les.
Utrū ex primis partibus aliqōs contrahat maculā originalis.
U. culpa p̄mox pentū in filios redundat q̄tum ad penam.
U. originale peccatū sit v̄m v̄l mltā.
Utrū decedētib⁹ cū originali tm̄ debeatur pena sensibilis.

Utrū pueri nō baptisati sp̄ualē in aīa sentiāt penā post mortem.

DI. XXXIII

An malum sit. Quid malū sit.
Si bonum est causa mali.
Si malum ē in bono sicut in iusto.
Utrū p malū totū bonum corrūpat.
De diuisione mali in culpā et penam.
De diff̄retia peccati vel culpe.
Si omne peccatū in actu p̄sistat.

U. p̄sistat i actu interiori vel exteriori.
U. p peccatū corrūpā potētie aīe.

DI. XXXVI

Utrū peccatū possit ēē causa peccati.
Utrū passio possit ēē peccatum
U. peccatū possit ēē pena peccati.
U. p pctō oīs pena infligat hominē.
De d̄ra triplicis bonis s̄m Aug.

DI. XXXVII

U. pctm sit s̄ba vel n̄lla vel res qdā.
Utrū oēs quocūq̄ modo sit a deo.
U. boni de⁹ sit cū simplr. p̄sistat.
U. sit cū actiōis i q̄ deformitas culpe
U. de⁹ sit cū penē. na vel ec̄uerso
U. malū p̄pus dicat d̄ culpa q̄ de pe

DI. XXXVIII

U. oīm rectaz volūtatū sit t̄m̄v̄nus s̄i
Quid sit finis recte volūtatū
Quid sit intērio. h̄is q̄ s̄t ad finē
Utrū eadē sit volūtas q̄ de fine ē et de
U. volūtas ex fine recta sit iudicāda.

DI. XXXIX

U. i volūta. possit ēē pcti p̄uersitas
U. i actib⁹ aliaz potētia possit ēē pctm
U. hō velit bonū naturalit̄ et malum.
U. supior scintilla rōnis possit extingui
U. p̄scia possit errare. U. p̄scia errās

DI. XL

U. malū et bonū sint specifiē d̄re actōis
U. ex volū. actio idēcatina sit b̄a vel
U. act⁹ ext̄ior aliqō addat de mala bonitate vel malicia supra bonitatē vel maliciā volūtatū.
U. eadē actio possit ēē bona et mala.
U. aliq̄ actio hūana possit ēē idiff̄ret

DI. XLI

ita q̄ nec bona nec mala
Utrū fides intentionē dirigat.
U. aliqō act⁹ infidel⁹ possit ēē bonus.
U. oēs pctm sit i volūtatū. U. oēs pctm

DI. XLII

sit in voluntate.
U. volūtas et act⁹ ext̄ior sit v̄m̄ pctm.
U. trāseūte actu remāeat pena reat⁹
De diuisione pcti in veniale et mortale
De d̄ra venialis et mortalis.
U. mortale differat a veniali. q̄ mortale meret̄ penā etnā veniale āt t̄pālē
De distinctiōe pctōz penes radices s̄i
De distinctiōe pctōz actu. p̄ta.
De distinctiōe capitaliū vitiōz
De distm. sp̄ez sup̄ble. U. oīa pctā

DI. XLIII

sunt paria.
An sit pctm in sp̄itū s̄ctū. s. et qd sit
U. sit distinctum ab alijs peccatis.
De sp̄eb⁹ peccati in sp̄itū s̄ctū.
U. illud peccatū sit remissibile.
U. istū pctm p̄rigat alta pctā Quib⁹

DI. XLIII puenit i sp̄itū. peccare
U. potētia peccādi sit bona et a deo.
U. oīs p̄latio sit a deo. U. i statu nafē instituta fuisset p̄latio v̄l d̄m̄ s̄c̄ et nūc.
U. obediētia sit d̄r. et si ē d̄r vtrū sit
U. xp̄iani teneant obedire p̄t̄tib⁹ s̄c̄
U. p̄sistentes obediētiā teneant p̄latiōis suis in omnibus obedire.

Sequunt rubrice libri sc̄di.